

Šedé jsou zápisky mých snářů, strádám
Vybledlé střípky pravd i lhářů skládám
A večery se zdají jako by nebyly už zítřky
Převozníci už o mince si říkají
Naděje utíká ze dna Pandořiny skříňky
A od kštiny až po paty mě svlíkají

Už víš, kam se vítr stáčí
Tak mý plachty v krvi smáčíš
Už znáš vše, co se mi přičí
Tak mě pomalu ničíš

Slunce mé za horizontem leží, bloumá
Nad Olympem snad bohové ho střeží, doufám
Čas můj neutíká, ale běží přímo sprintem
A Hádes čeká se psem u dveří
Život můj protýká bezvýchodným labyrinthem
Stopky u nebeských bran mi změří

Že víš, kam se vítr stáčí
Tak mý plachty v krvi smáčíš
Už znáš vše, co se mi přičí
Tak mě pomalu ničíš

Už víš, kam se vítr stáčí
Tak mý plachty v krvi smáčíš
Už znáš vše, co se mi přičí
Tak mě pomalu ničíš